

۱۸۳- در دوره‌ی گاه‌شماری اوستایی با تفاوت‌هایی رایج بود، مبدأ این تقویم بود. بسیاری از محققان معتقدند گاه‌شماری اوستایی در اوایل حکومت رایج شد.

(۱) اشکانیان - تأسیس حکومت اشکانیان - هخامنشیان

(۲) ساسانیان - آغاز پادشاهی و جلوس هر پادشاه بر تخت - داریوش یکم

(۳) اشکانیان - آغاز پادشاهی و جلوس هر پادشاه بر تخت - داریوش یکم

(۴) ساسانیان - تأسیس حکومت ساسانیان - هخامنشیان

۱۸۳- گزینه ۲ پاسخ است.

پیشینه‌ی گاه‌شماری در ایران به قبل از دوره‌ی هخامنشیان بازمی‌گردد. در دوره‌ی هخامنشیان گاه‌شماری شمسی قمری بابلی رایج بود. بسیاری محققان معتقدند که در اوایل حکومت داریوش یکم این نوع گاه‌شماری منسوخ و گاه‌شماری اوستایی رایج شد.

در دوره‌ی اشکانیان روز و ماه تقویم اوستایی به کار می‌رفت، اما سال را بر اساس مبدأ خودشان یعنی تأسیس حکومت اشکانیان شمارش می‌کردند.

در دوره‌ی ساسانیان نیز گاه‌شماری اوستایی با تفاوت‌هایی رایج بود. مبدأ این تقویم در دوره‌ی ساسانیان آغاز پادشاهی و جلوس هر پادشاه بر تخت بود.

نکته: در دوره‌ی ساسانی سال ۳۶۵ شبانه‌روز بود که در هر ۴ سال یک شبانه‌روز و در هر ۱۲۰ سال ۳۰ شبانه‌روز از سال شمسی حقیقی عقب می‌افتاد. برای رفع این مشکل آنان بعد از هر ۱۲۰ سال یک ماه به دوازده ماه سال اضافه می‌کردند و آن سال سیزده ماهه می‌شد که به آن بهیزک (کبیسه) بزرگ می‌گفتند.